

[Ib Christensen]

altså et helt afgørende demokratisk tilbage-skridt i sig.

Det andet spørgsmål er: hvem er det, man reelt overgiver bestemmelsesretten til med dette? Ja, det er jo ikke de nordiske lande. Efter hr. Kofoeds meget forenklede argumentation, hvorefter direkte valg under alle omstændigheder og i et hvilket som helst forhold er at foretrække fremfor indirekte, uden hensyn til alle øvrige omstændigheder, går jeg da ud fra, at hr. Kofoeds parti er at finde, når SF, hvad jeg har forstået, kommer med forslag om direkte valg til Nordisk Råd, når dette er gået igennem folketinget. Så kan man ved hjælp af venstres stemmer, SFs stemmer, måske andre EF-modstanderpartiers stemmer og måske det konservative folkepartis stemmer – hvor hr. Stetter jo tidligere har været tilhænger af dette – regne med, at vi da i hvert fald får én lille god ting ud af det, og måske en ting med visse perspektiver, nemlig direkte valg til Nordisk Råd.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Den skal blive meget kort. Det er til hr. Ib Christensen, der spørger mig, hvorfor vi skal have dette valg. Det er meget tydeligt, hr. Ib Christensen.

Det skal vi, fordi folketinget den 11. december 1975 ved en folketingsbeslutning sagde, at vi skulle fremsætte lovforslag herom. Jeg vil godt se den regering, der sidder en folketingsbeslutning overhørig. Det ville hr. Ib Christensen måske også gerne.

Det næste er, at i Romtraktatens art. 138, som et flertal stemte for i 1972, er det besluttet, at der skal være direkte valg.

Det tredje er, at ingen ønsker at fjerne vetoretten. Jeg sagde intet herom; tværtimod sagde jeg, at vetoretten bevares. Jeg sagde, at den ikke altid er til fordel, især ikke for de små lande. Tænk på, hvem der indførte den! Det gjorde et af de store lande. Der er altså hverken formelt eller reelt noget ønske om at fjerne vetoretten.

Det sidste er, at der ikke vil forekomme det, som hr. Ib Christensen tror, nemlig at når de direkte valgte til Parlamentet mødes, så vil de kræve øgede beføjelser, og så vil de få det. Der kan kun overføres beføjelser til Parlamentet ved, at man ændrer i traktaten,

og traktaten kan kun ændres bl. a. af dette folketing. Det burde være meget klart og tydeligt, også for hr. Ib Christensen.

Steen Folke (VS):

Jeg har den største medlidenhed med hr. Niels Helveg Petersen. De radikale har det virkelig svært. De er for og imod direkte valg. Jeg tænker ikke bare på Hilmar Baunsgaards indstilling, der blev refereret tidligere her, som jo så åbenlyst var i modstrid med hr. Niels Helveg Petersens; jeg tænker også på de radikale medlemmers og vælgeres indstilling til direkte valg. Det radikale venstre er for og imod EFs liberale føderation. Jeg tænker på det, der skete på det radikale landsmøde, hvor man delte sig op og var for og imod på én gang.

Den radikale profil, som man har talt så meget om i den sidste tid, består i det hele taget i, at man på samme tid kan sige ja og nej og ved ikke. Men der er ét punkt, hvor de radikale virkelig skærer igennem og tager et klart standpunkt: antallet af vælgerunderskrifter. Da tog hr. Niels Helveg Petersen den betydningsfulde mine på. Han kan endnu ikke helt lægge panden i de samme rynker som forgængeren, Hilmar Baunsgaard, men kan i hvert fald se alvorstynget og betydningsfuld ud, når han fremlægger partiets synspunkt på antallet af vælgerunderskrifter. Det har man nøje overvejet i det radikale venstre.

Der er altså nogle, som det er fremgået af debatten, der ønsker, at det skal være 20.000 underskrifter. Der er nogle, der mener, at det skal være 60.000. Hvad mon så de radikales dybe overvejelser er resulteret i? Jo, ganske rigtigt, 40.000 underskrifter forekommer nu altså de radikale at være det helt rigtige, ansvarlige antal. Nu er det oven i købet sådan, at der er nogle borgerlige, der mener 20.000, og nogle socialdemokrater, der mener 60.000. De 40.000 underskrifter er de radikales tungtvejende bidrag til det samarbejdende folkestyre.

Hr. Erik Holst refererede til det spørgsmål, jeg stillede til en italiensk kommunist, da vi for nylig var i EF-Parlamentet i Luxembourg. Jeg var ikke det mindste overrasket over det svar, jeg fik. Jeg har hørt og set udtalelser før derfra, men jeg ville gerne høre argumentationen fra et medlem af partiet.